İncil Öğretiyor Serisi

Bu kitap Kutsal Ruh Tanrı hakkındadır.

YENİDEN DOĞMALISIN

YENİDEN DOĞMALISIN

Bu kitap Kutsal Ruh
Tanrı hakkındadır.

Multi-Language Productions
Bringing the Word to the World

Original text produced by the Institutional Ministries Committee of the Commission on Special Ministries of the Wisconsin Evangelical Lutheran Synod.

Copyright © 2000
Revised 2013

Text adapted by Multi-Language Productions of the Wisconsin Evangelical Lutheran Synod

The Turkish language edition Copyright © 2016
Printed in 2016

All cover and black and white illustrations are the work of Glenn Myers. Rights to Glenn Myers' illustrations reserved by Northwestern Publishing House.

Scripture taken from the Holy Bible, New International Reader's Version.
Copyright © 1996, 1998 by International Bible Society.
Used by permission of the International Bible Society.

Level 1, Book 11

İçindekiler

Başlangıç 1

Bölüm – 1: İlk Doğuş Hakkında 3

Bölüm – 2: Yeniden Doğmuş Olmak 19

Bölüm – 3: Diriliş Yaşamı 31

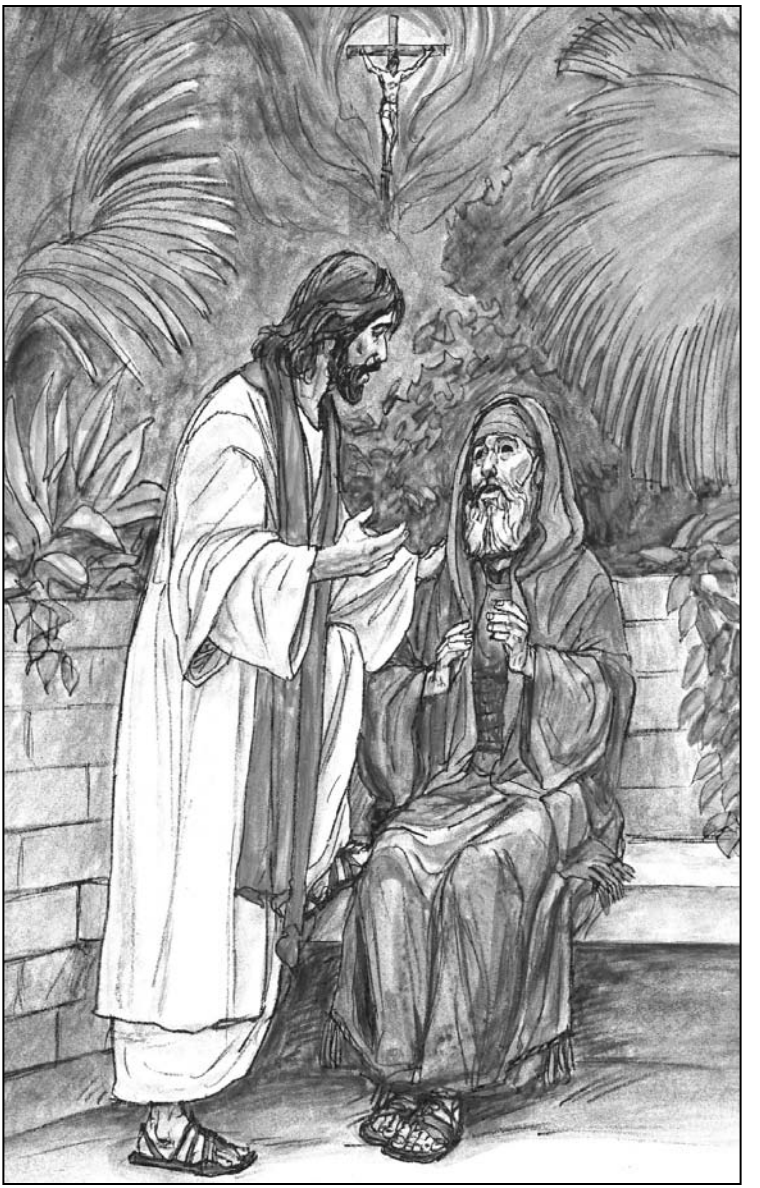
Bölüm – 4: İmandaki Yeni Yaşam 43

Başlangıç

Bu kitap Kutsal Ruh Tanrı hakkındadır; dolayısıyla Kutsal Ruh'un bizi nasıl Hristiyan yaptığı ve Hristiyan imanında bizleri nasıl koruduğu hakkındadır.

Yeniden doğuş hakkında öğrenmeniz için Tanrı yardımcınız olsun.

İsa Nikodemus'a yeniden doğması gerektiğini anlatıyor.

Bölüm – 1

İLK DOĞUŞ HAKKINDA

İsa Mesih Yeruşalim'deyken, Nikodim adlı bir adam bir gece O'nu ziyaret etmek için geldi. Bu kişi Yahudiler'in dini önderlerinden biriydi. Nikodim Mesih'in öğrettikleri hakkında daha fazla bilgi edinmek istiyordu. Ama Mesih onu oldukça şaşırttı. İsa ona şu karşılığı verdi: *"Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse yeniden doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliği'ni göremez"* (Yuhanna 3:3).

Elinizdeki kitap Mesih'in burada ne demek istediğinin açıklamasıdır. Mesih'in söylediği üzere, yeniden doğuş gereklidir. Çünkü yeniden doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliği'ne (*cennete –sonsuz yaşama*) giremezsiniz.

Şimdi bu *'yeniden doğuş'* ifadesini bir kimse merak edebilir ve *"yeniden doğmak nedir?"* diye düşünebilir. Acaba ilk doğuşumuzda yanlış olan şey nedir ki, ikinci bir doğuş gerekli olsun?

Bu bölümde şunları göreceksiniz:

* ilk doğuşumuzda ne kadar ölü olduğumuzu;
* ilk doğuşumuzda ne kadar kör olduğumuzu;
* ilk doğuşumuzda nasıl Tanrı'ya düşman olduğumuzu; ve
* niçin kendi kendimizi kurtaramayacağımızı.

Ancak İncil bize yanlış bir şey olduğunu söylüyor. Mesih Nikodim'e *"Bedenden doğan*

bedendir (insandan insan doğar)" dediğinde (Yuhanna 3:6), insanda olan eksikliğe (yanlışlığa) dikkat çeker. Yani insan, insandan başka bir şey doğuramayacağına göre, insandan melek doğmayacağı için, küçük bebekler bile yetişkin insanın günahlılığı ile doğarlar.

Gördüğünüz üzere günahlılığı ailemizden miras alıyoruz. Ailemizden ten rengimizi, saç ve göz rengimizi aldığımız kadar kesin, bizler benzer şekilde günahı ailemizden alıyoruz. Bu yüzden Kral Davut şöyle dedi:

> Mezmur 51:5 Nitekim suç içinde doğdum ben, Günah içinde annem bana hamile kaldı.

Sahip olduğumuz bu kötü mirasa **orijinal günah** diyoruz. Orijinal günah doğumumuzla birlikte sahip olduğumuz günahlılık durumudur. Biz bu kötü mirasa sahibiz çünkü ailemiz günahlıdır; ve onların aileleri ve büyük büyük atalarımız günahkâr doğmuşlardı. Adem ve

Havva'ya kadar geriye gidersek, ilk ailemiz ilk günahkârlardı.

Özetlersek

- Yeni doğmuş bebekler masum görünmesine rağmen günahlı doğmuşlardır.
- Mesih İsa günahlı insandan günahlı insanlar doğacağına dikkat çekmiştir.
- Kral Davut da bebeğin ana rahminden itibaren günahlı olduğunu hatırlatmıştır.
- Bizler günahlılığımızı Adem ve Havva'dan miras aldık.
- Bu kötü mirasa orijinal günah diyoruz.

Kutsal Yazılar pek çok şekilde orijinal günahı ortaya koyar (Efesliler 2): *"[1]Ve sizler, suçlar ve günahlar içinde ölüyken…"* Tanrı'ya göre günahlı olmakla ölü olmak benzer şeydir.

Bir bebek kendi bedeni içinde canlıdır. Ancak bedeninde ve canında ilk günahın ve ruhsal ölümün mirası vardır. Bizler yaşar ve ölürüz. Fiziksel ölüm de bu ilk günahın sonucudur.

Ancak canımız (ruhumuz) biz doğduğumuz andan itibaren günahlıdır.

Ruhsal anlamda ölü olmak, bir kimsenin kendi kendisini kurtarması umudunu yok ediyor. Bu durumda kurtarılmak, Hristiyan olmaya karar vermek kadar kolay bir şey gibi karşımıza çıkıyor. Böylece bir kimsenin bir gün Mesih'e iman etmeye karar vermesi, bazen kişinin kendi kendisini kurtarması gibi düşünülebiliyor.

Ancak Kutsal Yazılar bizleri böyle düşünmeye bırakmıyor. Eğer bizler ruhsal anlamda ölü isek, bizler iman etmek üzere Hristiyan olma kararı veremeyiz. Ölü bir kimsenin mezardan kalkmaya karar veremeyeceği gibi… Ölüler kalkmak ya da başka bir şey yapmak için karar vermezler; veremezler. Çünkü onlar ölüdürler!

Bazı insanlar On Emir'i tutmak için itaat etmeye çalışırken bazıları bunu yapmıyor. Bazıları kimseler başkalarından daha iyi bir hayat yaşıyor. Ama bütün bunlar samimi bir

Hristiyan olmakla aynı şey değillerdir. Tanrı insanın derinliklerinde olan günahı görüyor. Tanrı bütün insanların günahkâr olduklarını görüyor. Çünkü insanlar günahlarında ölüdürler. Öyleyse insanlar kendiliklerinden *'yaşama gelme –ölümden dirilme'* kararı veremezler.

- Eğer İncil bizlere yasasızlığın suçları içinde ölü olduğumuzu söylüyorsa;
- eğer bizler ruhsal anlamda ölü olduğumuz için kendi kendimize dirilme kararı alamıyorsak;
- eğer bazı insanlar diğerlerinden daha iyi bir hayat yaşasa bile, Tanrı insanın derinliklerinde olan günahı görüyorsa yani insanda ölümcül bir günah halen varsa; bir kimsenin kendi kendisini kurtarması umudu yoktur.

İncil insanın ruhsal anlamda ölü olması durumunu *'ruhsal körlük'* olarak da tanımlamaktadır:

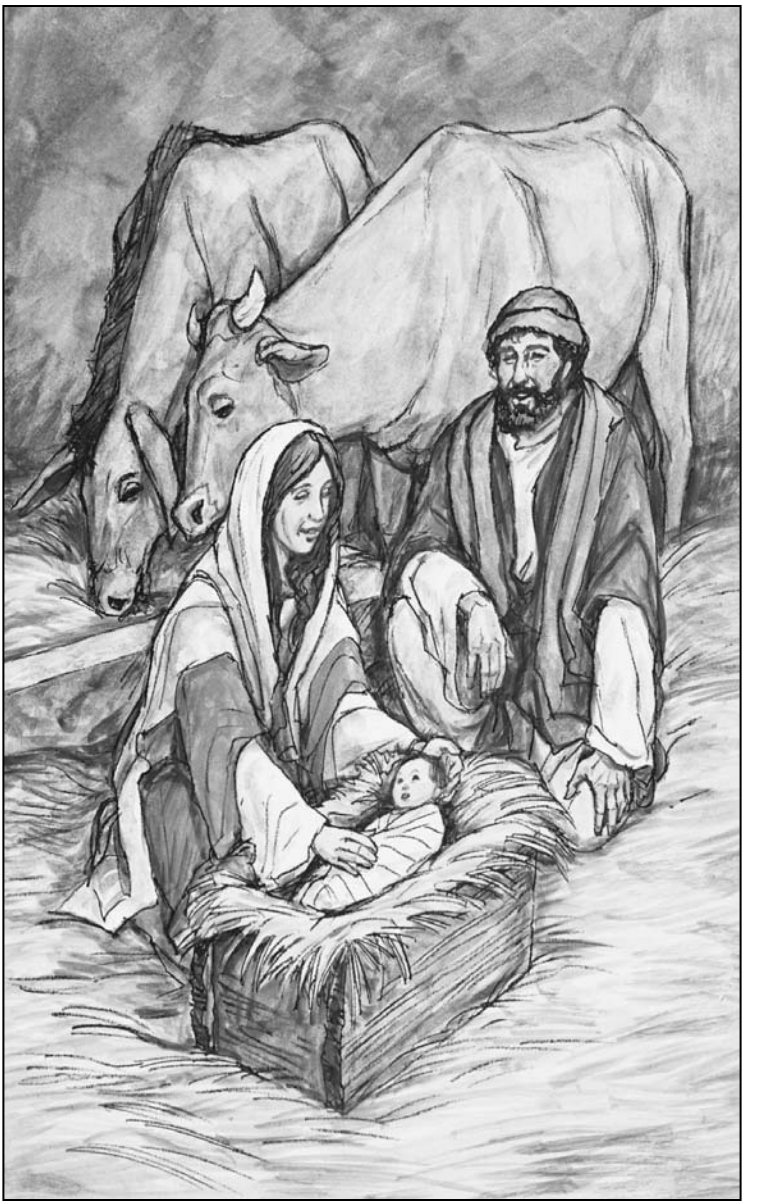
> II.Korintliler 4:4 Tanrı'nın görünümü olan Mesih'in yüceliğiyle ilgili Müjde'nin ışığı imansızların üzerine doğmasın diye, bu çağın ilahı (şeytan) onların zihinlerini kör etmiştir.

Bu ruhsal körlüğü başka bir ayette şöyle görmekteyiz: Tanrı insanların görebilen gözleri olduğu halde ruhsal gerçekleri göremediğinden bahsediyor.

> Hezekiel 12:2 İnsanoğlu, asi bir halkın arasında yaşıyorsun. Gözleri varken görmüyor, kulakları varken işitmiyorlar. Çünkü bu halk asidir.

Bizler gözlerimizle fiziksel şeyleri görebiliriz. Ancak canlarımız için çok daha önemli olan ruhsal şeyleri –*Mesih İsa'yı*– göremeyiz.

Buradaki resim şudur: Tanrı gözlerimizin önüne büyük bir armağan (O'nun Oğlu –İsa Mesih) koydu. Tanrı bizlerin önüne tek umudumuz ve günahtan tek kurtuluş yolumuz olan

Meryem bebek İsa'yı kundağa sarıp yemliğe yatırdı.

Kurtarıcımız olan Mesih'i koydu. Fakat bizler günahta doğuyoruz, bu yüzden bizler Mesih'e karşı körüz. Bu yüzden Kurtarıcımız'ı göremiyoruz ve kendi çabalarımızla O'nu bulamıyoruz. Bu yüzden ayet, *'insanlar gerçeğe inanmasın diye şeytanın gözümüzü kör ettiğini'* yazıyor. Yani şeytan günahlı zayıflığımızı bize karşı kullanıyor. Böylece gözlerimiz Mesih İsa'yı göremez oluyor.

> Özet olarak; ruhsal anlamada kör doğuyorsak; ve körlüğümüz günah işlemeye devam etmemize sebep oluyorsa, bizlerin Mesih'e gelmesine şeytanın engel olduğu açıktır.

Bundan başka İncil bize günahta ölü olduğumuz hakkında şunu da söylüyor *"benliğe dayanan düşünce Tanrı'ya düşmandır; Tanrı'nın Yasası'na boyun eğmez, eğemez de"* (Romalılar 8:7). Başka bir ifadeyle bizler doğumumuzdan itibaren günahlılığımız sebebiyle Tanrı'ya düşman durumdayız.

Ancak bazı kimseler *“Tanrı’dan yana olmak isteyen kimseler var”* diyebilir. Tarih boyunca insanlar Tanrı hakkında düşünmüş ve araştırmışlardır. Onlar belki de Tanrı’ya düşman olmayı düşünmeksizin Tanrı’yı yanlış yerlerde aradılar ve sahte tanrılara tapındılar.

Pek çok insan neden sahte inanışlara gidiyor? Çünkü onların gerçek iman ile yapacak bir şeyleri yok. Çünkü gerçek Tanrı’nın düzenlemelerine itaat etmek istemiyorlar. Fakat insanlar kendi isteklerine göre yaşamak için sahte tanrılara gidiyorlar. Örneğin Tanrı *“evlenene kadar paklığını koru; eşine sadık kal”* diye emrediyor. Ancak insanlar Tanrı’ya itaat etmek istemediklerinden başka inanışların ve felsefelerin ardından gitmeyi seçiyorlar. Bu da gösteriyor ki, insanlar Tanrı’ya ve O’nun düzenlemelerine karşı geliyorlar.

Unutmayın, işlediğiniz her günah Tanrı’ya karşı isyan demektir. Kişiler işledikleri her bir günahta Tanrı’ya karşı düşmanlık eylemi içindedir. Günahlı insan Tanrı’ya düşman

olduğu için, Tanrı Oğlu Mesih'ten de hoşnut olmayacaktır. Bu gerçeği İncil'de Mesih'in anlattığı bir meselde şöyle görüyoruz:

> Markos 12:1 İsa onlara benzetmelerle konuşmaya başladı. "Adamın biri bağ dikti, çevresini çitle çevirdi, üzüm sıkmak için bir çukur kazdı, bir de bekçi kulesi yaptı. Sonra bağı bağcılara kiralayıp yolculuğa çıktı.
> 2 Mevsimi gelince bağın ürününden payına düşeni almak üzere bağcılara bir köle yolladı.
> 3 Bağcılar köleyi yakalayıp dövdü ve eli boş gönderdi.
> 4 Bağ sahibi bu kez onlara başka bir köle yolladı. Onu da başından yaralayıp aşağıladılar.
> 5 Birini daha yolladı, onu öldürdüler. Daha birçok köle yolladı. Kimini dövüp kimini öldürdüler.
> 6 "Bağ sahibinin yanında tek kişi kaldı, o da sevgili oğluydu. 'Oğlumu sayarlar' diyerek bağcılara en son onu yolladı.
> 7 "Ama bağcılar birbirlerine, 'Mirasçı budur,

gelin onu öldürelim, miras bizim olur'
dediler.
8 Böylece onu yakaladılar, öldürüp bağdan
dışarı attılar.
9 "Bu durumda bağın sahibi ne yapacak?
Gelip bağcıları yok edecek, bağı da
başkalarına verecek.

Mesih'in anlattığı bu meselde Tanrı bir bağ sahibi gibi temsil ediliyor. Bağ sahibi tuttuğu işçilere oğlunu gönderiyor ama onlar bağ sahibine itaat etmek istemediklerinden onun oğlunu öldürdüler. Çünkü bağ sahibinden nefret ediyorlardı (krş. Markos 12:11-13).

Böylece Mesih'in dünyadaki hizmeti boyunca insanların O'ndan nefret ettiği görüyoruz. Başta halkın dini önderleri Mesih'ten nefret etti ve sonunda O'nu çarmıha gerip öldürdüler. Bu insanlar Mesih'ten neden nefret ettiler? Çünkü onlar günahkârdılar ve Mesih'e iman etmek istemediler.

- Bu yüzden İncil, insanın günahkâr doğmasından dolayı Tanrı'ya düşman olduğunu;
- ve bunun da insanın günahlı doğasını ispat ettiğini görüyoruz.
- Bu yüzden de insanlar gerçeğin yerine yalanı sevip Tanrı'ya itaat etmek istemiyorlar.

Öyleyse bizler nasıl kimseleriz? İncil bize tamamen günahlı olduğumuzu söylüyor. Bu da gösteriyor ki, günahta ölü doğmak, günahtan dolayı kör olmak sebebiyle bizler Tanrı'ya düşman kimseleriz.

Bu gerçekler kendi kendimize Hristiyan olamayacağımızı göstermektedir. Bir kimsenin ölmüş birine bağırarak ayağa kalkmasını söylediğini düşünün. Ölü kimsenin kalkması mümkün mü? Hayır. Benzer şekilde bir kimsenin kör birine bağırarak görmeyi emrettiğini düşünün. Bu kişinin görebilmesi mümkün mü? Hayır. Bu yüzden bir kimsenin

kendi kararıyla Hristiyan olması mümkün değildir. Fakat insan için mümkün olmayan Tanrı için mümkündür.

Gözden Geçirme

Nikodim adlı kişi Mesih'le konuşmak için geldiği zaman Mesih bu kişiye cennete girmek için *"yeniden doğmalısın"* demişti. Çünkü insan ilk doğuşta ailesi gibi günahlıdır. İlk doğuşta kişi ailesinden gelen günahı miras almıştır. Ve bu günah sorunu Adem ve Havva'ya dayanmaktadır.

Bunun sonucu olarak bizler orijinal günahtan dolayı ruhsal anlamda ölü kimseler olarak doğmaktayız. Ölü birinin kendisi için bir şey yapamayacağı gibi, bizler günahtan dolayı kendimizi kurtaramayız ve bizler kendi kendimize Hristiyan olma kararı alamayız.

İlk doğuşumuzda orijinal günahtan dolayı bizler ruhsal körlükle doğuyoruz. Tanrı bizlerin gözü önüne Kurtarıcı Mesih'i koyduğu halde bizler ruhsal olarak kör olduğumuz için kendi kendimize kurtuluş kararı vermek üzere Mesih'e gelemiyoruz.

Diğer yandan İncil bize ilk doğumumuzla birlikte Tanrı'nın düşmanları olduğumuzu söylüyor. İşlenen her günah Tanrı'ya karşı bir düşmanlık eylemidir. İnsanlar Tanrı'dan nefret edip gerçeğin yerine yalanı sevdikleri için, Tanrı'nın emirlerini izlemek yerine Kurtarıcı Mesih'i çarmıha gerip öldürdüler.

İlk doğuş ile insan, ruhsal anlamda ölü ve ruhsal olarak kör bir durumda olduğu için Tanrı ile savaşır bir haldedir. Tanrı'ya düşman bir durumda olduğu için insanın kendini kurtarabilmesi mümkün değildir. Bu yüzden insanın kendisini ya da başka bir insanı da kurtarması söz konusu değildir. Sadece Tanrı bizim kurtuluş umudumuzdur.

Bölüm – 2

YENİDEN DOĞMUŞ OLMAK

Önceki bölümde, ilk doğuşumuzda nasıl umutsuz bir durumda olduğumuzu gördük. İncil bizlere günahta ölü doğduğumuzu söylüyor. Bunun anlamı, ruhsal anlamda ölü doğmak, ruhsal anlamda kör doğmak ve Tanrı'nın düşmanları olarak doğmaktır. Böyle ölü ve kör kimseler kendilerini diriltmek ve iyileştirmek için –*Hristiyan olmak için*- bir şey yapamazlar. Çünkü ölü kimseler kendilerini diriltemez ve kör kimseler kendilerini iyileştiremezler.

Ancak bütün bunları bizim için bir kişi yapabilir. O ölülere dirilmesini emretti ve öyle oldu (Matta 11:5 krş. Luka 7:14-16). O körlere görmesini emretti ve öyle oldu (Markos 9:27-30). Böylece O, Tanrı düşmanlarını Tanrı'nın çocukları yaptı.

Bu kişi Kutsal Ruh'u göndermeyi vaat eden Mesih İsa'dır. Mesih kendisini ziyarete gelen Nikodim'e *"bir kimse sudan ve Ruh'tan doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliği'ne (cennete) giremez demiştir"* (Yunanna 3:5). Yine bu ayet bize bir kişiyi gerçek imanlı yapan şeyin Kutsal Ruh olduğunu söylüyor.

Bu bölümde şunları göreceksiniz:

* yeniden doğuşun ne olduğunu;
* Kutsal Ruh'un insanları nasıl gerçek imanlı yaptığını;
* samimi imanlı (gerçek Hristiyan) olmanın tek yolu olduğunu.

Mesih yeniden doğuş hakkında konuştuğu zaman Nikodim'in kafası karışmıştı. Mesih'in

ne demek istediğini merak ediyordu. Bu yüzden Nikodim, *"Yaşlanmış bir adam nasıl doğabilir? Annesinin rahmine ikinci kez girip doğabilir mi?"* diye sordu (Yuhanna 3:4).

Mesih *"sudan ve Ruh'tan"* diyerek vaftiz hakkında konuşuyordu. Böylece Mesih bizlere, kendisi aracılığı ile yeniden doğuşun mümkün olduğu bir yolu açıklamaya çalışıyordu.

Vaftiz, sakrament olarak adlandırdığımız şeylerden birisidir. Sakramentler Tanrı'nın gizemli işleridir ve uygulanan kişide Tanrı'nın kurtaran mesajını anlaşılabilir kılmak için etkin olurlar. Bu yüzden *"işler kelimelerden daha yüksek seslidir"* deriz.

Örneğin bir kimseden hoşlanıyorsunuz ve ona saygı duyuyorsunuz bunu sözlerle de ifade edebilirsiniz. Ya da bu düşüncelerinizi o kişinin elini sıkarak ve/veya o kişiye sarılarak sözsüz bir şekilde ifade edersiniz. Bir kişiye aşık olduğunuzda ona sevdiğinizi söylersiniz; bazen de ona bir hediye alırsınız. Sözler ve işler her

iki durumda da aynı mesaj olarak anlaşılır.

Tanrı bizlere gönderdiği mesajında, bütün günahlarımızı kaldırdığını ve günahkârlığımızı yıkadığını anlamamızı istiyor. Mesih çarmıhta bizlerin günahlarının bedelini ödemek için öldü. Böylece bizler Mesih'in yaptığı işten dolayı Tanrı'nın gözünde pak ve günahsız kimseler olduk.

Kutsal Kitap'ın *"İsa'nın kanı bizi her günahtan arındırır"* dediğini okuyoruz (I.Yuhanna 1:7). Ya da ayetin *"günahlarınız sizi kana boyamış bile olsa kar gibi ak pak olacaksınız. Elleriniz kırmız böceği gibi kızıl olsa da yapağı gibi bembeyaz olacak"* (İşaya 1:18) diye yazdığını okuyoruz. Bu yüzden sakramentler Kutsal Yazılar'ı ve Mesih'in yaptığı işi bizde anlaşılır ve etkin kılan lütuf araçlarıdır.

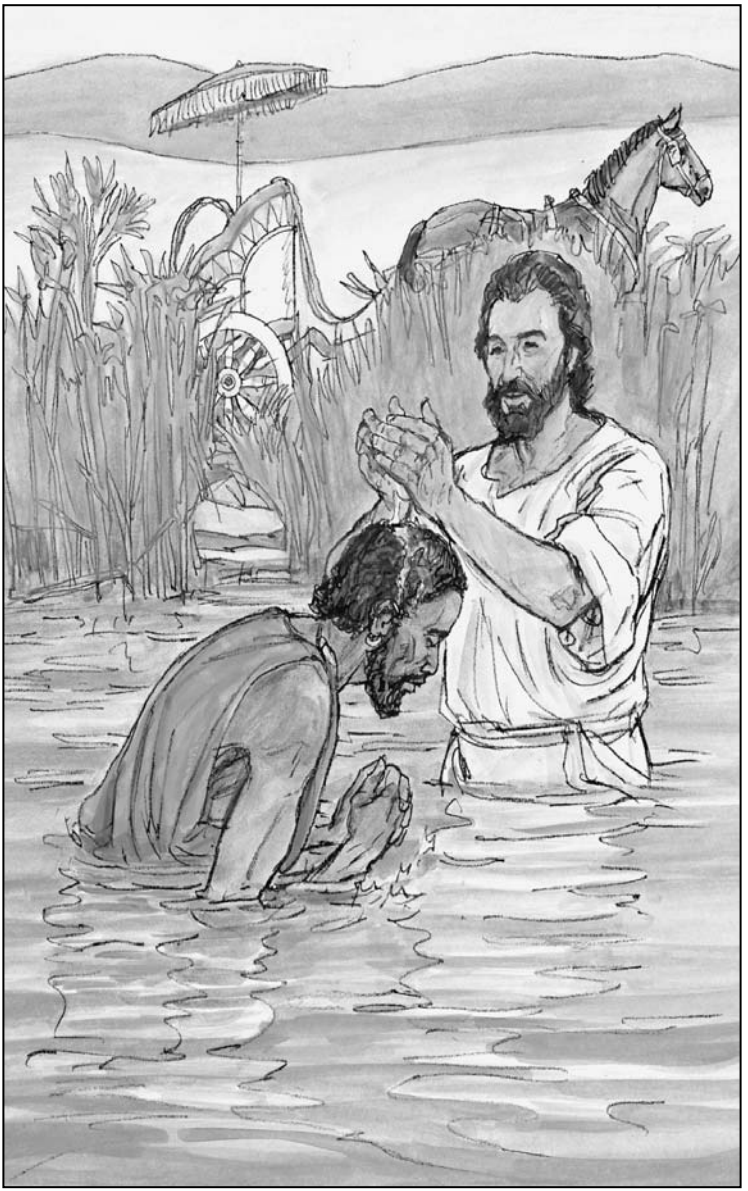
Özet olarak; Mesih *"sudan ve Ruh'tan"* diyerek Kutsal Vaftiz Sakramenti hakkında konuştu. Kutsal Ruh bir kişide çalışarak vaftiz sakramenti aracılığı ile çalışarak,

kişinin günahını ve günahlılığı anlamasını sağlıyor. Kutsal Ruh'un işleyişi ile kişi günahlardan yıkanıyor. Böylece vaftiz aracılığı ile yeniden doğuşu alıyoruz.

Bu yüzden Söz (Tanrı Sözü) ve suyu (eylemi) vaftizde bir arada görmekteyiz. Suyun bedensel kirliliğimizi yıkaması gibi, vaftizde uygulanan su bize günahlarımızın yıkandığını gösteriyor. Tanrı Sözü olan Kutsal Yazılar'ın da vaftizde su ile birlikte olması gerekiyor *(ayetlerin okunması, ayetlerin açıklanması, dua, ilahi, şükran, bereketleme v.s.)*. Böylece vaftiz, bizlerin su ile ıslanmasından daha öte bir anlama işaret ediyor.

Mesih İncil'de bizlere vaftizde kullanmamız gereken *"onları Baba, Oğul, Kutsal Ruh adıyla vaftiz edin"* diyen sözleri verdi. Bu yüzden bir kişi vaftiz edilirken *"…seni Baba, Oğul, Kutsal Ruh adıyla vaftiz ediyorum"* diye okunur.

Musa'nın günlerine kadar geriye gittiğimizde Tanrı'nın vaftiz hakkında mesajı

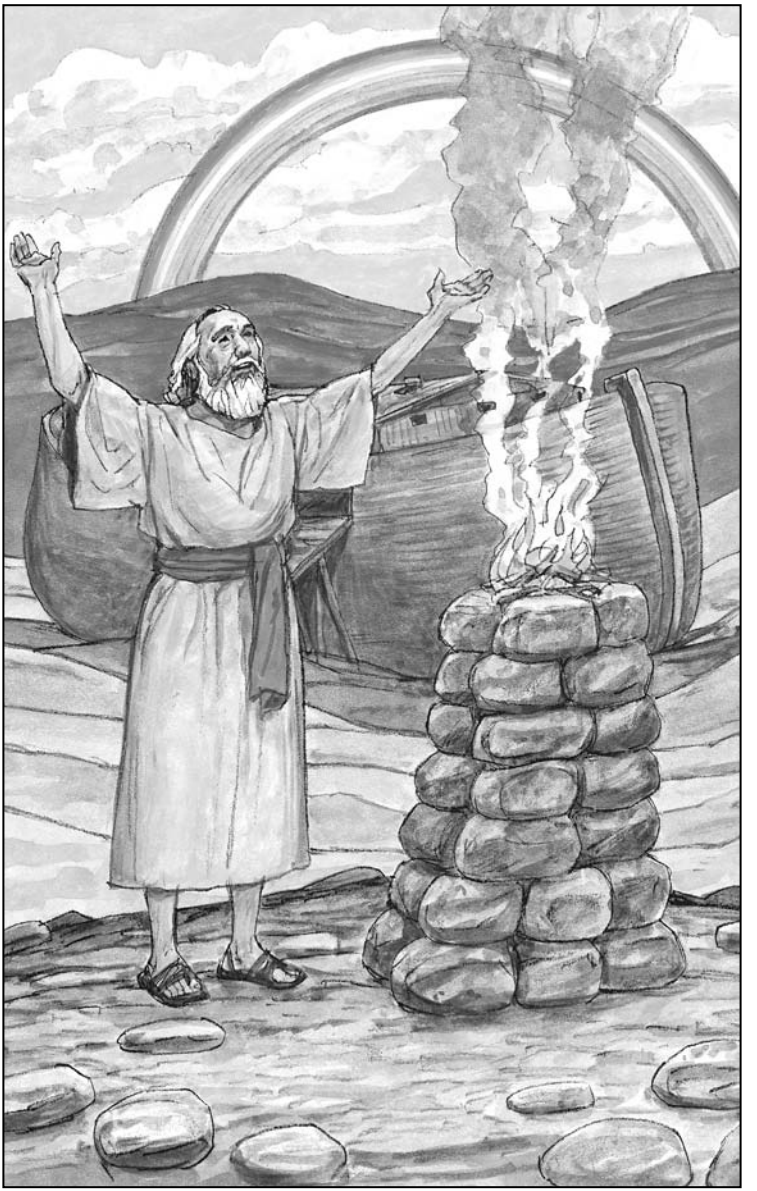

Pilipus Etiyopyalı adamı vaftiz etti.

anlayabiliyoruz. Tanrı kendi halkı olan İsrail'in nasıl tapınacağına dair düzenlemeleri bildirirken *"kâhinler İsrail halkını adımı anarak kutsayacaklar. Ben de onları kutsayacağım"* demiştir (Sayılar 6:27). Kahinler tapınan Tanrı halkını, Rab'bin adını anarak kutsayacaklardı. Yani Tanrı bu yolla kutsal adını bizim üzerimize koyuyor ve vaatleri ile bizleri bereketleyip günahlarımızdan arındırıyor. Bizler vaftiz olurken benzer şekilde Tanrı yine bizlerin üzerimize kendi adını koyuyor.

> Özet olarak; bedeni yıkayan su, vaftizde Tanrı Sözü ile birleştirilerek Baba, Oğul, Kutsal Ruh'ta tek olan Tanrı'nın adı üzerimize çağrılıyor ve Tanrı günahların bağışlanması ve diğer vaatleri ile bizleri bereketliyor.

Titus 3:4-6 ayetlerinde, Tanrı'nın bizlerin günahlarımızı yıkayarak Mesih'te kurtardığını ve Kutsal Ruh'un bize yeniden doğuş vererek bizleri yeni yaşama getirdiğini söylüyor. Tanrı bir kişiye Mesih'teki imanı verdiğinde o kişi

Nuh kendisini tufandan koruyan Tanrı'ya şükretti.

yeniden doğuyor. Bu yeniden doğuş aynı zamanda bizlerin Tanrı'nın ev halkı içindeki doğuşumuzdur. Bu yüzden ayet *"Oğullar olduğunuz için Tanrı öz Oğlu'nun "Abba! Baba!" diye seslenen Ruhu'nu yüreklerinize gönderdi"* diyor (Galatyalılar 4:6).

1. Bölümde insanın günahta ölü, günahta kör ve günah sebebiyle Tanrı'ya düşman olduğunu okuduk. Ama şimdi bu umutsuz duruma vaftiz ve imanın büyük bir değişim getirdiğini okuyoruz. Bizler ölüyken Kutsal Ruh'un işleyişi aracılığı ile bize yeniden doğuş verildi, bizler eskiden kördük ama vaftizde bize Kurtarıcımız olan Mesih'i görelim diye bizlere görüş verildi. Bir zamanlar Tanrı'nın düşmanlarıydık ama vaftizde Tanrı'nın ev halkı içine getirildik, Tanrı'nın çocukları olduk.

Ancak vaftiz, Kutsal Ruh'un kişilere samimi iman vermesinin tek yolu değildir. Bazı kimseler Kutsal Kitap'ı okuyarak, bazı kimseler bir vaazı dinleyerek de samimi imana kavuşabiliyorlar. Ancak yine de böyle kimseler

vaftiz oluyorlar. Çünkü Mesih ve Kutsal Yazılar vaftizin gerekli olduğunu söylüyor. Vaftiz bizi Mesih ve diğer bütün vaatlerden emin kılıyor.

Yine vaftiz hakkında diğer bir olay, bizi Nuh'un günlerine ve tufan olayına götürüyor. Aynı tufanın suları Nuh ve ev halkına kurtuluş getirirken diğerlerine ölüm ve yargı getirmişti. Ve ayetler bize Nuh Tufanı'nın, vaftizin bir ön resmi olduğunu gösteriyor:

> I.Petrus 3:20 Bir zamanlar, Nuh'un günlerinde gemi yapılırken, Tanrı'nın sabırla beklemesine karşın bu ruhlar söz dinlememişlerdi. O gemide birkaç kişi, daha doğrusu sekiz kişi suyla kurtuldu.
> 21 Bu olay vaftizi simgeliyor. Bedenin kirden arınması değil, Tanrı'ya yönelen temiz vicdanın dileği olan vaftiz, İsa Mesih'in dirilişiyle şimdi sizi de kurtarıyor.

Gözden Geçirme

Mesih sudan ve Ruh'tan doğmaktan bahsederken vaftiz hakkında konuşuyordu.

Vaftiz sakramenti, günahların bağışladığı ve vaatlerin üzerimize geldiği Tanrı'nın gizemli bir işleyişidir.

Bu sakramentte dünyasal unsur olan su, Kutsal Ruh'un işleyişi ile Tanrı Sözü ile birleşir.

Vaftiz sakramenti bize, günahlarımızın bağışlanması ve günahtan yıkanmamız için Mesih'in çarmıhta öldüğünü hatırlatır.

Vaftizde Baba, Oğul, Kutsal Ruh adıyla Tanrı Sözü kullanılır. Tanrı Sözü ve Tanrı adı bu şekilde kullanılırken Tanrı özel olarak bizimle oradadır. Böylece Tanrı günahlarımızı bağışlayarak bizleri bereketler. Tanrı bize yeni bir ruhsal yaşam ve ruhsal bir görüş bağışlar

ve Tanrı bizi kendi çocukları olmak üzere evlat edinir.

Tanrı Sözü'nü dinlemekle veya okumakla Mesih'e iman edenler vaftiz olmalıdır. Bu yüzden vaftiz gereklidir.

Bölüm – 3

DİRİLİŞ YAŞAMI

Mesih İsa yeniden doğuş ve vaftiz hakkında konuştuğunda Nikodim halen bunları almakta zorlanıyordu. Bu yüzden Nikodim *"Bunlar nasıl olabilir?"* diye sorduğunda, Mesih *"Sen İsrail'in öğretmeni olduğun halde bunları anlamıyor musun?"* diye karşılık verdi (Yuhanna 3:9-10).

Mesih burada açıkça bizlere yeniden doğuşu anlayalım diye bu yolu gösteriyor. Kutsal Yazılar'ı iyi bilen ve İsrail'in öğretmeni olan

Nikodim, Kutsal Yazılar'daki Mesih Müjdesi'ni henüz anlayamıyordu –çünkü onun henüz yeniden doğuşu yoktu.

Öyleyse Hristyan imanını bizdeki yeni yaşam olarak düşünmeliyiz. Sizler doğduğunuz zaman kimse *"doğum bitti"* diyerek sizi tek başınıza bırakmadı. Benzer şekilde yeni yaşam, sizin korumanız gereken, desteklemeniz gereken sorumluluklarla birlikte vardır.

Bir kişi *"ben vaftiz oldum, bu yüzden de Hristiyanım –her şey tamamlandı"* diye düşünerek devam ederse, vaftizini unutup öylece yaşarsa, bu gerçek bir iman olmaz. Böyle bir durumda ruhsal ölüm kaçınılmazdır. İmanı korumalısınız.

Bu bölümde şunları göreceksiniz:

* lütfun ne anlama geldiğini;
* her gün Tanrı Sözü'ne nasıl ihtiyacımız lduğunu; ve
* Rab'bin Sofrasının ne olduğunu.

Bizler bedensel olarak nasıl yiyeceklere, havaya ve suya ihtiyaç duyuyorsak, imandaki yeni yaşam da benzer şekilde beslenmeye, korunmaya ihtiyaç duyar. Bu yüzden ayet (I.Korintliler 10:12) *"ayakta sağlam durduğunu sanan dikkat etsin, düşmesin"* diyor.

"İmanı ölüme terk etmeyin" uyarısı yapan elçinin ne dediğine bakın:

> II.Petrus 3:17… ilke tanımayan kişilerin aldatmasıyla sürüklenip kararlılığınızdan sapmamak için bunları önceden bilerek sakının.
> 18 Öte yandan Rabbimiz ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in lütfunda ve O'nu tanımakta ilerleyin…

Elçinin söylediği üzere imanda büyümek için özel bir yiyeceğe ihtiyacımız vardır. İmanımızı beslemek zorundayız. Ancak bu yiyeceği Tanrı'nın kendisi sağlayacaktır. İmanımız bağışlanma üzerinde yaşamaya devam eder. Tanrı'nın bizleri bağışladığının (*kurtardığının,*

evlat edindiğinin v.s.) güvencesini verdiği her yol imanı koruyan yiyeceğin kendisidir.

Bağışlandığımız bu yollara *'lütuf'* adını veriyoruz. Lütuf, Tanrı'nın bağışlayan sevgisidir. Bu sevgi bizleri Kurtarıcımız olan İsa Mesih'e yönlendiriyor. Tanrı lütuf araçları kullanarak bizlere bağışlandığımızın güvencesini verir. Tanrı'nın bize ulaştığı lütuf yolları, bizi Tanrı'nın bağışlayan sevgisinden emin kılar. Böylece imanımız diri kalır.

> Özet olarak; imanın ölmesine karşı İncil bizi uyarıyor ve imanı destekleyip diri tutmak için Tanrı gerekenleri (*ruhsal yiyeceği*) sağlıyor. Tanrı'nın bu sağlayışına lütuf araçları diyoruz. Ve lütuf Tanrı'nın bağışlayan sevgisidir. Tanrı lütuf araçlarını kullanarak bizleri bağışlayan sevgisinden emin kılar.

Kutsal Kitap bize verilmiş bir lütuf aracıdır – Kutsal Yazılar lütfun sunulduğu ilk araçlardan biridir. Bizler Kutsal Yazılar'ı okurken ya da

dinlerken Tanrı Kutsal Ruh'u ile bizde çalışır. Mesih İsa *"sizlere söylediğim sözler ruhtur, yaşamdır"* diye söylemiştir (Yuhanna 6:63 krş. Tesniye 32:47). Bu yüzden imanınızı diri tutmak için Tanrı Sözü olan Kutsal Yazılar'ı gündelik olarak okumalısınız.

Musa'nın günlerine kadar dönersek, Tanrı kendi sözlerini verdiği Kutsal Yazılar'ın, halkının yaşamının önemli bir parçası olmasını istemiştir.

> Tesniye 11:18 "Bu sözlerimi aklınızda ve yüreğinizde tutun. Bir belirti olarak ellerinize bağlayın, alın sargısı olarak takın.
> 19 Onları çocuklarınıza öğretin. Evinizde otururken, yolda yürürken, yatarken, kalkarken onlardan söz edin.
> 20 Evlerinizin kapı sövelerine, kentlerinizin kapılarına yazın."

Tanrı'nın bu sözlerini tutmanın pek çok yolu vardır. Bazı kimseler Kutsal Kitap'ı gündelik olarak okur. Bazı kimseler gündelik olarak kısa

İsa “Alın ve yiyin. Bu benim bedenimdir” dedi.

vaazlar okur, bazı kimseler derin düşünme ve dua kitaplarını takip eder. Kiliselerin İncil çalışma sınıfları da ayrı bir yardımcı destektir.

Önceki bölümde sakramentlerden bahsederken, Tanrı'nın kurtaran mesajını anlayabilmemiz için yaptığı bir eylem olduğuna değinmiştik. Mesih İsa bize iki sakrament verdi: Kutsal Vaftiz ve Rab'bin Sofrası.

Çarmıha gerilmesinin arifesinde Mesih *"Pasah Yemeği"* denilen özel bir akşam yemeğindeydi. Bu yemek İsrail halkının Musa aracılığı ile Mısır'daki kölelikten kurtuluşunun anılmasıydı.

Yemek sırasında Mesih İsa ekmeği aldı, şükretti, böldü ve havarilerine vererek *"alın ve yiyin, bu benim bedenimdir"* dedi. Sonra kâseyi aldı, şükretti ve havarilerine vererek *"hepiniz bundan için, bu benim kanımdır, günahların bağışlanması için birçokları uğruna akıtılan antlaşma kanıdır"* dedi (Matta 26:26-28).

Pasah yemeği İsrail halkının kölelikten nasıl kurtulduğunun anılmasıydı. Rab'bin Sofrası ise günahlarımızdan dolayı sonsuz ölümden nasıl kurtarıldığımızın anılmasıdır. Çünkü Mesih günahlarımız için öldü. O'nun bedeni çarmıha çivilendi ve ekmek bu olayı hatırlatmaktadır. O'nun kanı çarmıhta döküldü ve şarap kasesi bu olayı hatırlatmaktadır.

Fakat Rab'bin Sofrası'nda ekmek ve şaraptan daha öte bir şey vardır. Çünkü Mesih *"bu benim bedenimdir, bu benim kanımdır"* demiştir. Mucizevi bir şekilde bu sofradaki ekmek ve şarapta Mesih'in bedenini ve kanını alıyoruz. Mesih bu sofrayı bize vererek, günahlarımızdan tamamen bağışlandığımızdan emin olmamızı sağlamıştır.

Bu, açıklayamayacağımız bir mucizedir. Mesih'in bedeninin ekmekte, kanının da şarapta olduğunu açıklamak mümkün değildir. Ancak Mesih bunun öyle olduğunu söylediği için O'na güvenebiliriz. Mesih Tanrı Oğlu'dur ve

aynı zamanda Rab'bin Sofrası her yapıldığında O bu mucizeyi gerçekleştirebilecek güçtedir.

Kilisede ayinde yapılan Rab'bin Sofrası böyle bir şeydir. Mesih bize *"bunu beni anmak için böyle yapın"* demiştir (I.Korintliler 11:24). Mesih'in çarmıh ölümünü hatırladığımız zaman, O'nun ölümünün günahların affını nasıl kazandığını hatırlamış oluyoruz. Böylece Rab'bin Sofrası bizlerin imanını, günahlardan bağışlanmış olmanın diri güvencesinde tutar.

Gözden Geçirme

Bizler yeniden doğduğumuz zaman imandaki yeni yaşamı alırız. Bu yaşam beslenip desteklenmezse ölür. İmanın ve yeni yaşamın ölmemesi için Tanrı bizlere lütuf araçlarını verdi.

Tanrı'nın, günahların affından bizleri emin kıldığı araçlardan biri vaftiz, diğeri Rab'bin Sofrası ve bir diğeri Tanrı Sözü olan Kutsal Kitap'tır. Tanrı Sözü okunurken, vaaz edilirken, Tanrı bütün bunları imanımızı güçlendirmek için kullanır. Benzer şekilde kilisede bir ayine katıldığımızda, Kelam çalışmak için toplandığımızda veya hafta içi dua gruplarına katıldığımızda Tanrı kendi sözünü bizlerin imanını desteklemek için kullanır.

Mesih İsa son akşam yemeğinde ekmeği kendi bedeni, şarabı da kendi kanı olarak havarilere vermiş, bu sofranın kendisinin hatırlanması için kutlanmasını emretmiştir.

Bu sofraya her katıldığımızda Mesih'in çarmıha bedeninin çivi ile çakılmasını ve kanının akmasını hatırlamış oluyoruz ve bu olayın bizlerin günahlarının affı için olduğunu yeniden gözden geçiriyoruz. Bu şekilde bu sofrayı her kutladığımızda imanımızı diri tutmuş oluyoruz.

Özet olarak; imanı diri tutmak için Tanrı'nın sağladığı araçlara *lütuf araçları (veya lütuf yolları)* diyoruz. Bu lütuf, Tanrı'nın bizlere sunduğu bağışlayan sevgisidir. Tanrı Sözü ve kutsal sakramentler, bu lütuf sunulsun diye Tanrı'nın bize sağladığı özel araçlardır. Bu yüzden imanı diri tutmak için her gün Tanrı Sözü'nü okumalıyız. Mesih'in çarmıha gerilmeden önce teşkil ettiği özel sofrada bizlere gerçek bedenini ve gerçek kanını – *bir kurban misali*- verdi. Böylece Mesih imanımızın Tanrı'nın bağışlayan güveninde diri kalmasını istedi.

Baba kaybolan oğluna sarıldı,
onu affetti ve evine kabul etti.

Bölüm – 4

İMANDAKİ YENİ YAŞAM

Bazen Hristiyan olmanın öldükten sonra işe yarayacağı düşünülür. Çünkü bir Hristiyan ölünce cennete gideceği yazılmıştır. Ancak bu Hristiyanlar halen dünyada yaşamaktadırlar. Bu durumda Hristiyan imanını iyi ya da etkin yapan şey nedir?

Kutsal Ruh'un bizler için sayısız bereketleri vardır. Kutsal Ruh bizleri sadece öldükten sonraki yaşam için değil, aynı zamanda bu

dünyada şimdiki yaşam için de bereketler. Kutsal Ruh bizlerin bu dünyada sevinç ve esenlik yaşamı yaşamasına yardım eder.

Bu bölümde şunları göreceksiniz:

* iman yaşamının nasıl bir şey olduğunu; ve
* Kutsal Ruh'un bizlere bu yaşam için nasıl yardım ettiğini.

İncil günahkârların tövbe etmesini söyler. *'Tövbe'* kelimesinin, anlamını aklınızda resmedebileceğimiz derin bir anlamı vardır: *dönmek*… Bizler hayatımızı farklı yollara yürüdüğümüz bir yürüyüş gibi düşünebiliriz. Günahkâr insanlar cehenneme götüren günahın yollarında yürüyorlar. Ancak Tanrı, herkesin yürüdüğü günahlı yollardan dönmesini ve sonsuz yaşam yolunda yürümesini istiyor.

Kutsal Ruh bizleri Mesih'teki imana getirdiğinde, aynı zamanda bizleri yeni yaşam yoluna getirir. Böylece bizler getirildiğimiz

(*döndürüldüğümüz*) bu yolda devam edelim diye Kutsal Ruh bizlerin bu yeni yolda yürümesine yardım eder. Bizler yolumuzdan döndüğümüz zaman ise, Kutsal Ruh bizleri tekrar doğru yola getirir.

> Özet olarak; tövbenin gerçek anlamı, doğru yola dönmektir. Günahlı insanın yürüdüğü yol cehennem ölümüne götürdüğünden, bizler Hristiyan olduğumuzda Kutsal Ruh bizleri cennetin (*sonsuz yaşamın*) yoluna getirir.

İncil boyunca cennete götüren iman yolu bizlere açıkça gösterilir. İncil'deki mektuplar boyunca bizlere yeni yaşam yolunda yürümemiz için teşvikler verilir:

> Efesliler 4:30 Tanrı'nın Kutsal Ruhu'nu kederlendirmeyin. *Kurtuluş günü (özgürlük günü)** için o Ruh'la mühürlendiniz.

---

* Ayetteki *"Kurtuluş günü"* ifadesi aynı zamanda bir kölenin bedeli ödenerek özgür kılınmasını ifade etmektedir.

Kutsal Ruh bizlerin iyi bir şekilde yaşamasını isterken, aynı zamanda bunu nasıl yapacağımızdan da bahseder:

> Efesliler 4:25 Bunun için yalanı üzerinizden sıyırıp atarak her biriniz komşusuna gerçeği söylesin…
>
> Efesliler 4:28 Hırsızlık eden artık hırsızlık etmesin. Tersine, kendi elleriyle iyi olanı yaparak emek versin; böylece ihtiyacı olanla paylaşacak bir şeyi olsun.
>
> Efesliler 4:31 Her kötü niyetle birlikte her türlü kin, öfke, kızgınlık, bağrışma ve iftira sizden uzak olsun.
> 32 Birbirinize karşı iyi yürekli, şefkatli olun. Tanrı sizi Mesih'te bağışladığı gibi, siz de birbirinizi bağışlayın.

İncil'in başka bir ayetinde de şöyle yazılmıştır:

> Koloseliler 3:5 Bu nedenle bedeninizin dünyasal eğilimlerini fuhşu, pisliği, şehveti,

kötü arzuları ve putperestlikle eş olan açgözlülüğü öldürün.

Koloseliler 3:13 Birbirinize hoşgörülü davranın. Birinizin ötekinden bir şikâyeti varsa, Rab'bin sizi bağışladığı gibi, siz de birbirinizi bağışlayın.

Özet olarak; ayetler cennetin yolunda yürümemizi ve Kutsal Ruh'u kederlendirmekten kaçınmamızı söylemektedir.

İnsanlara nasıl yaşayacaklarını söylemek başka bir şey, insanlara yaşamalarını söylediğiniz yolda yürümek başka bir şeydir. Kutsal Ruh sadece emirler ve yasalar vermez, bunları yapmak için gereken gücü de Kutsal Ruh verir.

Filipililer 2:13 Çünkü kendisini hoşnut edeni hem istemeniz hem de yapmanız için sizde etkin olan Tanrı'dır.

Bu durumu başka bir şekilde ifade edersek, kendimize ve yaptığımız işlere değil, Tanrı'nın Ruhu'na güvenmeliyiz. Sadece Kutsal Ruh'un bizleri kurtaran imanda koruyabileceğine güvenebiliriz. Gerçekte Kutsal Ruh bizlerin bu kurtaran imanda kalmayı arzulamamızı da sağlayacaktır. Ve Kutsal Ruh, imanın gerektirdiği Tanrısal yaşamda yaşamayı arzulamamız için bizde çalışacaktır.

"Kutsal Ruh bunları nasıl yapacaktır?" diye tekrar soracak olursak, bunun cevabı *'lütuf araçları'* olur. Bunlar imana getirilmemiz ve bu imanda korunmamız gereken lütuf araçları ile olur.

Vaftiz, samimi iman aldığımız ve bir Hristiyan olarak bu imanın yeni yaşamında korunduğumuz bir lütuf aracıdır. Ayetin ne dediğine bakın:

> Romalılar 6:3 Mesih İsa'ya vaftiz edildiğimizde, hepimizin O'nun ölümüne vaftiz edildiğimizi bilmez misiniz?

4 Baba'nın yüceliği sayesinde Mesih nasıl ölümden dirildiyse, biz de yeni bir yaşam sürmek üzere vaftiz yoluyla O'nunla birlikte ölüme gömüldük.
5 Eğer O'nunkine benzer bir ölümde O'nunla birleştiysek, O'nunkine benzer bir dirilişte de O'nunla birleşeceğiz.
6 Artık günaha kölelik etmeyelim diye, günahlı varlığımızın ortadan kaldırılması için eski yaradılışımızın Mesih'le birlikte çarmıha gerildiğini biliriz.
7 Çünkü ölmüş kişi günahtan özgür kılınmıştır.
12 Bu nedenle bedenin tutkularına uymamak için günahın ölümlü bedenlerinizde egemenlik sürmesine izin vermeyin.
13 Bedeninizin üyelerini haksızlığa araç ederek günaha sunmayın. Ölümden dirilenler gibi kendinizi Tanrı'ya adayın; bedeninizin üyelerini doğruluk araçları olarak Tanrı'ya sunun.

Bizler vaftizimizi hatırladığımızda, bunun anlamının günaha ölmek yani günahta yaşamayı istemeyeceğimiz bir dönüşüm olduğunu görüyoruz. Çünkü ayetler vaftizimizin yeni bir yaşama dirilmek olduğunu söylemektedir. Yeni yaşama dirilmek, Tanrı'yı hoşnut eden yolda yürümeyi arzulamak ve böyle yapmak demektir.

> Özet olarak; Kutsal Ruh bizlere Tanrı'nın kurallarına itaat etme gücü verir; Kutsal Ruh kurtaran imanda kalmayı arzulatır; ve bu yolda imanın yeni yaşamını yaşayabilmemiz için Kutsal Ruh lütuf araçlarını kullanır. Vaftizimizde Mesih benzeri bir ölüm ile öldük ve vaftizimizde Mesih'inkine benzer bir dirilişle yeni bir hayata dirildik.

Benzer şekilde Rab'bin Sofrası iman yaşamını yaşamamız için bize yardım eder. Mesih, bu kutsal sofradan yiyip içmemizin O'nu hatırlamamızla ilişkili olduğunu söyledi. Mesih'in bizim kurtuluşumuz için çarmıhta nasıl acı çektiğini hatırlarsak, O'nun hoşnut olduğu

şekilde yaşamayı da o denli güçlü bir şekilde arzularız. Başka bir şekilde ifade edersek, bu kutsal sofradan sonra bir Hristiyan kişinin günahlı bir yaşamı özlemesi söz konusu değildir.

Tanrı'nın Sözü bizler Tanrısal yolda yürüyelim ve iman yaşamını yaşayalım diye bizlere rehberlik eder. Tanrı'nın bizlerden nasıl yaşamamızı istediği konusunda On Emir önemli bir ölçüdür.

Böylece Tanrı'nın sizlerden nasıl yaşamanızı istediği konusunda Dağdaki Vaaz serisini hatırlayın (Matta 5; 6; 7).

Unutmayın ki, sizler böyle bir iman yolunda yaşamaya çalışırken, şeytan sizin imanı bırakıp günah yoluna dönmeniz için çalışacaktır. Bu sebepten Kutsal Ruh daima sizinle birlikte kalacaktır. Bu sebepten İncil'de imanlı kişi savaş için hazırlanmış bir asker gibi tarif edilir:

Efesliler 6: 11 İblisin hilelerine karşı durabilmeniz için, Tanrı'nın bütün silahlarını kuşanın;
12 Çünkü güreşimiz bedene ve kana karşı değildir; ama yönetimlere karşı, hükümranlıklara karşı, karanlığın dünya yöneticilerine karşı, göksel yerlerdeki kötülüğün ruhsal güçlerine karşıdır.
13 Bundan dolayı, kötü günde karşı koyabilesiniz ve her şeyi yaptıktan sonra ayakta durabilesiniz diye, Tanrı'nın bütün zırh takımını kuşanın.
14-15 Onun için, belinizi gerçekle kuşatmış; ve doğruluk göğüslüğünü giyerek ve esenlik İncilinin hazırlığıyla ayaklarınızı giydirerek yerinizde durun;
16 Hepsinin yanı sıra, kötü olanın bütün ateşli oklarını onunla söndürebileceğiniz iman kalkanını elinize alın.
17 Hem de kurtuluş miğferini ve Tanrı'nın sözü olan Ruh'un kılıcını alın;

Ve ihtiyacımız olan yardım, görüldüğü üzere Tanrı Sözü'nde bulunur. Rab'bin gerçeği bir

kemer gibi sizi kuşatacaktır. Rab'bin sizin üzerinizdeki hoşnutluğu ve bağışlaması, sizi günaha düşüren yürek düşüncelerinden koruyacaktır. İman, şeytanın ataklarına karşı size bir kalkan olacaktır. İmana dayandığınızda, Mesih'in sizi kurtardığı gerçeğini hatırlayacaksınız ve böylece aklınız günahın ayartısına karşı direnecektir. İblisin sizi ayartmak için olan saldırısına karşı Tanrı'nın Sözü size bir sığınak olacaktır.

Özet olarak; bizler Rab'bin Sofrası'na her katıldığımızda, Mesih'i ve O'nun kurtaran işini hatırlıyoruz. Diğer yandan On Emir ve Mesih'in Dağdaki Vaazı, iman yolunda yaşamamız için bize verilmiş harika bir rehberdir. Bunun için Kutsal Ruh, Tanrı Sözü'ne uygun olarak kuşanmış bir asker gibi savaşa hazır olmamız için bizimle birliktedir.

Gözden Geçirme

Kutsal Yazılar günahlı insanlara tövbe etmelerini, günah ve ölüm yollarından dönmelerini, imanın ve gerçek yaşamın yollarında yürümelerini söylemektedir. Bütün bunları başarmanız için Kutsal Ruh sizin yardımcınızdır. Sadece Kutsal Ruh sizi gerçeğin yoluna getirebilir ve imanın sonsuz yaşamında kalmanız için sizi koruyabilir.

Kutsal Yazılar aynı zamanda Kutsal Ruh'un sizlerden nasıl yaşamanızı istediğinin açıklamasıdır. Çünkü sadece Kutsal Ruh, Tanrı'nın yaşamanızı istediği yolda yaşamanız için sizi güçlendirebilir. Sadece Kutsal Ruh sizi Tanrı'nın yaşamanızı istediği yolda yaşamaya istekli kılabilir.

Böylece lütuf araçları (*sakramentler, Kutsal Yazılar, dua)* iman yolunda yaşamanız için size yardım eder. Vaftizimiz, artık günah işlemeyelim diye, bizlerin günahı için çarmıha gerilen Mesih'le birleştiğimizi hatırlatır. Vaftizde,

ölümünde Mesih'le birleşmiş olarak yeni ve Tanrısal bir yaşama dirildik. Rab'bin Sofrası bizlere Mesih'in bizim için çektiği acıları hatırlatıyor; öyle ki bizler, bizim uğrumuza ölmüş olan Mesih'in istediği yolda yaşamaya istekli olalım. Kutsal Yazılar iman yaşamında devam edebilmemiz için bizlere rehberlik etmektedir. On Emir ve Dağdaki Vaaz da bütün bunlara en güzel örnektir.

Tanrı bizleri Sözü aracılığı ile şeytanın ayartılarından korumak istiyor. Bizler savaşa giden askerlerin donanması gibi Tanrı Sözü'ne sarılmaya çağrılıyoruz. Tanrı Sözü bizleri şeytanın ayartılarından ve ataklarından koruyacaktır. Aynı Tanrı Sözü bizleri diri bir iman yaşamı için koruyacaktır.

Özet olarak; tövbe, bizlerin doğru yola dönmesi demektir. Ve Kutsal Ruh bizlerin ölümden yaşama, günahtan Tanrı'ya dönmesi için yardım edecektir. Kutsal Ruh, Tanrı'ya itaat edebilelim diye bizleri güçlendirecektir. Bu kurtaran imanda

kalmayı arzulamamız için Kutsal Ruh bizlerde çalışacaktır. İman yolunda yaşamamız için Kutsal Ruh lütuf araçlarını kullanır. Vaftizde Mesih ile ölmüş ve Mesih ile birlikte yeni yaşama dirilmiş olan imanlılar olarak, Rab'bin Sofrası'nda ise, bizler yeni doğuş hayatında yaşayalım diye Mesih'in bizler uğruna ölümünü hatırlarız. Bu iman yaşamı için Kutsal Kitap'ta On Emir ve Dağdaki Vaaz gibi harika örnekler vardır.

Multi-Language
Productions
Bringing the Word to the World

You Must Be Born Again - Turkish
Bible Teachings Series
MLP Catalog No: 385372